

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1482/2016
31.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Самолова и др, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окр. Александра Самолова, адв. Александра Цвејића и браниоца окр. Душана Кладара, адв. Бранислава Манића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 39/15 од 04.05.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 978/16 од 06.09.2016. године, у седници већа одржаној 31.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Александра Самолова, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 39/15 од 04.05.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 978/16 од 06.09.2016. године, док се захтев браниоца окр. Душана Кладара, поднет против истих пресуда **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 39/15 од 04.05.2016. године окр. Александар Самолов, оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам година. Истом пресудом оглашени су кривим због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ и осуђени и то: окр. Петар Радосављевић и окр. Душко Кладар, на казне затвора у трајању од по три године и окр. АА, на казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и бранилаца окривљених, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 978/16 од 06.09.2016. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окр. Александра Самолова, адв. Александар Цвејић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, члан 438. став 2. тачка 1. и 2. ЗКП и повреде одредбе члана 33. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање;

- бранилац окр. Душана Кладара, адв. Бранислав Манић, због повреде закона – члан 485. став 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Александра Самолова је неоснован, а захтев браниоца окр. Душана Кладара нема прописани садржај.

Бранилац окривљеног Александра Самолова у захтеву наводи да су побијане пресуде засноване на недозвољеном доказу – записнику о саслушању тада осумњиченог Самолова, састављеном у Полицијској управи у Панчеву и с тим у вези указује на неправилности у раду полиције у вези са задржавањем окривљеног, уручења решења о задржавању окривљеном и његовом браниоцу и указује да је окривљени исказ дао у стању алкохолне опијености.

Изнете наводе захтева којима бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. На исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде, на страни 9, у ставу три, четири, пет и шест и у прва два става на страни 10 дао детаљне разлоге за закључак да првостепена пресуда није заснована на незаконитом доказу - записнику о саслушању осумњиченог Александра Самолова у ПУ Панчево 02 број Ку 1314/10 од 06.10.2010. године, које разлоге Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окр. Александра Самолова у захтеву даље наводи да је првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је изрека пресуде неразумљива, затим указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер су разлози пресуде противречни изреци, разлози о чињеницама које су предмет доказивања су потпуно нејасни или у знатној мери противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде. Осталим наводима захтева бранилац анализира налазе и мишљења вештачења која су обављена током овог

поступка, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као и чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Најзад, бранилац окр. Александра Самолова указује и на повреду члана 33. Устава Републике Србије, међутим, уз захтев није, у складу са одредбом члана 484. ЗКП доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, што представља обавезу подносиоца захтева, уколико се захтев за заштиту законитости подноси и из разлога предвиђеног одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП.

Бранилац окр. Душана Кладара је захтев за заштиту законитости поднео због повреде закона – члана 485. став 1. ЗКП, међутим у захтеву није определио ни једну конкретну повреду закона, па захтев нема прописани садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева и образложење истог. Врховни касациони суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости и није овлашћен да оцењује коју конкретну повреду закона је бранилац имао у виду приликом подношења захтева. При томе, у образложењу поднетог захтева бранилац износи неке чињенице које очигледно немају никакве везе са предметним кривичним поступком.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде и то на основу одредбе члана 491. ЗКП у односу на захтев браниоца окр. Александра Самолова и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП у односу на захтев браниоца окр. Душана Кладара.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић